

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 462

Warszawa, 6 grudnia 2007 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Gabriellę Masłowską.

(-) Waldemar Andzel; (-) Piotr Babinetz; (-) Piotr Cybulski; (-) Witold Czarnecki; (-) Marzenna Drab; (-) Zbigniew Girzyński; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Dariusz Kaczanowski; (-) Mariusz Kamiński; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Ewa Malik; (-) Gabriela Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Anna Paluch; (-) Marek Polak; (-) Józef Rojek; (-) Edward Siarka; (-) Piotr Stanke; (-) Marek Suski; (-) Aleksander Marek Szczygło; (-) Jolanta Szczypińska; (-) Stanisław Szwed; (-) Beata Szydło; (-) Grzegorz Tobiszowski; (-) Teresa Wargocka; (-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Sławomir Zawiślak; (-) Zbigniew Ziobro.

U S T A W A

z dnia .....2007 r.

o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych , udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

Art. 1

W ustawie z dnia 30 listopada 1995r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1115, z 2004 r. Nr 213, poz. 2157, z 2005r. Nr 94, poz. 786 oraz z 2006 r. Nr 53, poz. 385 i Nr 249, poz. 1828) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 10 wprowadza się następujące zmiany :

a) w ust.1 pkt. 3) po średniku dodaje się zwrot :

„nominalna kwota umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy, o którą powiększa się nadwyżkę podlegającą umorzeniu oraz którą spółdzielnia mieszkaniowa żąda przy uzupełnianiu przez członka wkładu budowlanego, nie może być wyższa **niż 1,5 minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;**”

b) w ust. 1 pkt. 5 po średniku dodaje się zwrot :

„nominalna kwota umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy, którą spółdzielnia mieszkaniowa żąda przy uzupełnianiu przez członka wkładu budowlanego, nie może być wyższa **niż 1,5 minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.**”

2) Art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Art.10a.1. Na wniosek kredytobiorcy, który dokonywał spłaty kredytu, zaciągniętego i spłacanego na warunkach określonych przez Radę Ministrów, w okresie co najmniej 10 lat - licząc od dnia rozpoczęcia tej

spłaty - w wysokości wynikającej z art. 7 i 8 lub w wysokości rocznie nie mniejszej niż 1% aktualnej w danym roku wartości mieszkania zajmowanego na warunkach spółdzielczego lokatorskiego prawa lub 2% aktualnej wartości w danym roku mieszkania zajmowanego na warunkach spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu – bank umarza w ciężar budżetu państwa pozostałe zadłużenie.

2 . Warunek dokonania przez kredytobiorcę spłaty uważa się za spełniony również wtedy, gdy łącznie, w okresie co najmniej 10 lat dokonywał jej na zasadach określonych w ust.1. W okres ten wlicza się wykorzystany, ustawowo określony czas zawieszenia spłaty.”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Celem nowelizacji ustawy jest wyeliminowanie negatywnych finansowych skutków przemian ustrojowych Państwa, którymi została obciążona wybrana grupa obywateli oraz doprowadzenie do stanu prawnego, który wynika z zasad określonych Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

W ostatnim czterdziestoleciu spółdzielczość była największym inwestorem mieszkaniowym ; przez bardzo długi okres stanowiła też podstawowy instrument realizacji polityki mieszkaniowej Państwa .

Spółdzielczość mieszkaniowa miała szczególne znaczenie dla rodzin o niskich lub średnich dochodach, które nie mogły pozwolić sobie na budowę w mieście domu jednorodzinnego , kupno małego domu mieszkalnego lub kupno lokalu mieszkalnego na odrębną własność (taka możliwość pojawiła się w latach 70-tych w domach stanowiących własność Państwa). Mimo zasadniczych przekształceń ustrojowo – gospodarczych również obecnie w Polsce co trzecia rodzina mieszka w domach wzniesionych przez spółdzielnie mieszkaniowe, których finansowanie w znacznym stopniu oparte było na kredytach i bezzwrotnej pomocy finansowej i materialnej Państwa . Spółdzielczość mieszkaniowa jest organizacyjno-prawną formą współdziałania obywateli zmierzającą do zaspokojenia swych potrzeb mieszkaniowych. Jej cechą charakterystyczną jest to, że współdziałanie nie ma na celu osiągnięcia zysku, ale zaspokojenie potrzeb osób zrzeszonych w spółdzielni, w tym wypadku potrzeb mieszkaniowych .

Spółdzielnie miały możliwość zaciągania kredytów mieszkaniowych praktycznie do dnia 31 maja 1992r. Trzeba podkreślić, że stosowane wówczas systemy , technologie i standardy budownictwa wielorodzinnego znacznie odbiegały od obecnych.

Przełom lat 80- tych i 90 –tych charakteryzował się nagłym wzrostem kosztów budowy spowodowanym hiperinflacją. Koszt 1 m² powierzchni użytkowej mieszkania w roku 1987 wynosił 40 200 zł (przed denominacją), a w I kw. roku 1992 koszt budowy 1 m² powierzchni użytkowej mieszkania wynosił 4 985 000 zł (przed denominacją). Miało to bezpośredni wpływ na kwoty podlegające umorzeniu kredytu w dniu rozliczenia inwestycji (art. 1 pkt. 1 nowelizacji ustawy.)

Wzrostowi cen w budownictwie towarzyszył gwałtowny wzrost oprocentowania kredytów : z 1 % w roku 1988 do ok. 57 % w roku 1991; ok.42 % w roku 1992; tendencja utrzymywania wysokiej stopy procentowej występowała również w kolejnych latach. Stan ten wynikał z przyczyn gospodarczych i związany był ze wzmocnieniem sektora finansowo - bankowego .

Również w trosce o sektor bankowy, została uchwalona ustawa z dnia 30 listopada 1995 r. *o pomocy państwa...*, której niniejsza nowelizacja dotyczy. Cel ustawy wyrażony jest w jej art. 1 – określenie zasad przyznawania **pomocy**

bankom ze środków budżetu państwa, w powiązaniu z zobowiązaniami kredytobiorców. (Nie uzasadnione jest przytaczanie w tym miejscu wynikających z ustawy pozornych preferencji polegających na umarzaniu lub wykupywaniu odsetek , naliczonych z naruszeniem prawa).

Stały wzrost wartości mieszkań oraz wzrost cen towarów i usług, spowodował rosnące spłaty rat kredytów. Co najmniej koszty budowy zostały spłacone już po 10 latach .Tak wynika z symulacji spłat kredytów według wskaźników, wykonanej na podstawie obowiązujących zasad spłaty (umorzenie 30% , pierwsza wpłata 10% i 40 letni okres spłaty) oraz ceny metra kwadratowego w budownictwie mieszkaniowym w latach 1991 – 2007 - ustalane przez GUS. Stosunkowy wzrost ceny w tym okresie (rok 1991/2007) był siedmiokrotny, co statystycznie odpowiada ponad siedemdziesięcioletniemu okresowi spłaty; odpowiednio dziesięcioletni okres spłaty równoważy okres umowny .

W ocenie stanu faktycznego, szczególne znaczenie ma stan prawny a właściwie nie przestrzeganie prawa, które doprowadziło do sytuacji - ze względu na upływ czasu - prawnie nieodwracalnej.

Umowy kredytowe zawierane pomiędzy spółdzielniami a bankami o sfinansowanie budownictwa mieszkaniowego podlegały i podlegają unormowaniom prawnym wynikającym z Konstytucji, przepisów Prawa bankowego i jego aktów wykonawczych, przepisów Kodeksu cywilnego.

Od postanowień umów kredytowych zależy wysokość oprocentowania wykorzystanego kredytu, sposób naliczania odsetek – kwestie te reguluje art.33 ust.1 Prawa bankowego z dnia 31.01.1989r. pod rządami którego umowy były zawierane; możliwość kapitalizacji odsetek; zasady i okres spłaty. Niestety ,w praktyce te podstawowe zasady nie były i nie są przestrzegane. Banki jednostronnie ustalały oprocentowanie kredytów, mimo braku postanowień umownych stosowały i stosują procent składany tj. obliczają odsetki bieżące, od których następnie naliczane są kolejne odsetki. Do 1996 r . spłaty kredytu nie były zaliczane na spłatę rat kapitałowych, co spowodowało zawyżanie zadłużenia . Procedury stosowane przez banki spowodowały nieuzasadniony wzrost zadłużenia, o którym informują członkowie spółdzielni zobowiązani do spłaty kredytów.

Procent składany, stosowany jest również przy obliczaniu obciążających kredytobiorców , odsetek podlegających przejściowemu wykupieniu ze środków budżetu państwa, w sytuacji, gdy spłaty dokonywane są „systematycznie i terminowo”. (Powoduje to również znaczne, nieuzasadnione obciążenie budżetu państwa) .

Prowadzony przez banki system rozliczenia kredytów w skali kraju, nie rejestrował rocznych spłat kredytów dokonywanych przez kredytobiorców. W praktyce sprowadzał się do sald , bez podziału na kapitał i odsetki. Nie znana jest też wartość kapitału początkowego .

Obowiązek umownego określania oprocentowania kredytu i sposobu naliczania odsetek oraz zasad spłaty zadłużenia, wynika z ustalonej linii orzecznictwa sądów powszechnych, w tym uchwał w składzie siedmiu sędziów Sądu Najwyższego (Uchwała SN III CZP 50/92 z dnia 19.05.1992r.; Uchwała w składzie 7 sędziów SN III CZP 141/91 z dnia 6.02.1992r.;Uchwała 7 sędziów SN III CZP 15/91 dnia z 22.05.1991r.;Uchwała III CZP 4/98 z dnia 3.04.1989r.;wyrok SN – izba Cywilna I CKN 782/97 z dnia 1.10.1998r.; wyrok SN V CKN 603/00 z dnia 29.11.2001r.).

Stanowisko oparte na zasadach konstytucyjnych, o bezprawności jednostronnej zmiany postanowień umowy kredytowej wyraziła również pani Hanna Gronkiewicz -Waltz Prezes Narodowego Banku Polskiego w sprawie rozstrzyganej przed Trybunałem Konstytucyjnym twierdząc : „...*bank nie może zmienić zawartej z klientem umowy terminowej nawet wtedy, gdy byłoby to dla niego niekorzystne gospodarczo.*” – orzeczenie TK z dnia 16 maja 1995r. sygn. akt K. 12/93

Ustawowym, wynikającym z przepisów o charakterze normatywnym, obowiązkiem członka spółdzielni jest wniesienie wkładu mieszkaniowego lub budowlanego, odpowiadającego w zależności od statusu mieszkania części lub całości kosztów budowy, w tym kredytu mieszkaniowego. Definicja kosztów budowy w odniesieniu do wartości wkładów, została określona w sposób nie budzący wątpliwości w orzecznictwie sądów powszechnych (uchwała SN III SN CZP 44/92 OSNC 1992/11/198; uchwała SN III CZP 47/89 OSNC 1990/4-5/59.)

W tym miejscu, należy odnieść się również do wyroków Trybunału Konstytucyjnego, który wiele razy orzekał w sprawach dotyczących spółdzielni mieszkaniowych , uznając ochronę konstytucyjną tej formy korporacji osób fizycznych.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2005r, sygn. akt K 42/02 – z uzasadnienia pkt 3. „, *Art. 76 Konstytucji , zobowiązujący władze publiczne do ochrony „konsumentów, użytkowników i najemców”, m. in. „ przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi ” , ma także znaczenie dla spółdzielców zrzeszonych w spółdzielniach mieszkaniowych. Przepis ten traktować należy jak konkretyzację ogólnych zasad sprawiedliwości społecznej i nie można ograniczać jego zasad do konsumentów, najemców i użytkowników w ustawowym, cywilnoprawnym rozumieniu tych pojęć.*

(...)Ingerencja ustawodawcy w tego rodzaju stosunki prawne jest dopuszczalna, jeżeli jest to konieczne dla realizacji celów określonych przez Konstytucję ,np. ochrony konsumenta (art..760 lub ochrony wartości wskazanych w art.31 ust.3. ”.

Należałoby tu jeszcze powołać się na art.31 ust. 2 Konstytucji , zdanie drugie „*Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje*”.

Za ograniczeniem do 1,5 wartości minimalnego wynagrodzenia za pracę nominalnej kwoty umorzenia kredytu, która została przekazana bankowi ze środków budżetu państwa przemawia solidarność społeczna; znacznie zróżnicowane wartości kosztów budowy, którymi kredytobiorcy zostali zaskoczeni w trakcie procesu inwestycyjnego i na co nie mieli wpływu oraz wartość nabywcza pieniądza odniesiona do wynagrodzenia za pracę.

Podaną przykładową zależność ustalono na podstawie cen 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych i minimalnego wynagrodzenia, zamieszczonych w Monitorze Polskim – przy założeniu dwuletniego okresu realizacji zadania inwestycyjnego.

Proponowane obecnie ograniczenie wartości nominalnego umorzenia, do aktualnego 1,5 minimalnego wynagrodzenia za pracę jest uzasadnione.

Zmiana przepisów art. 10a polega na skróceniu okresu spłaty do co najmniej dziesięciu lat licząc od dnia jej rozpoczęcia, odniesionym zgodnie z art. 1 ust.2 ustawy z dnia 30 listopada 1995r. do” kredytów mieszkaniowych udzielanych i spłacanych na warunkach określonych przez Radę Ministrów.” Określenie „pozostałe zadłużenie” zawiera dotychczasowe enumeratywne wyliczenie. W okresie od 1990 roku do 1995r. określenie „wykup odsetek” stosowane było zamiennie z określeniem „przejściowy wykup odsetek” – mogłoby to spowodować wątpliwości w interpretacji przepisów.

Nowelizacja ustawy przyniesie dawno oczekiwane przez około 120 tys. rodzin członków spółdzielni mieszkaniowych rozwiązanie prawne, które uwolni ich od ciążących, nadmiernych zadłużeń kredytowych.

Ze względu na powszechność występowania zjawiska, problem wymaga uregulowania ustawowego. Wprowadzenie nowych uregulowań prawnych słuszne jest ze względu na zasadę sprawiedliwości społecznej i konstytucyjną zasadę solidaryzmu, równości i proporcjonalności.

Zmiana przepisów nie pogorszy stanu prawnego ani materialnego żadnej grupy społecznej – pogorszenie byłoby przejawem zakazanej konstytucyjnie dyskryminacji. *„...na zagadnienie równości patrzeć należy nie tylko przez pryzmat samych preferencji dla określonej kategorii osób, ale także ocenić, czy łączy się to z pogorszeniem (dyskryminacją) sytuacji prawnej innych osób czyli czy ich sytuacja prawna uległa pogorszeniu (...) W szczególności zasada równości nie powinna być rozumiana w sposób, który uniemożliwiłby ustawodawcy wprowadzenie rozwiązań korzystniejszych dla podmiotów stosunków prawnych z uwagi na to, że wcześniej pewna kategoria osób dostosowała swoje działania do regulacji mniej korzystnych ...”* – z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 maja 2001r. sygn. akt K. 5/01.

Suwerenne decyzje podejmowane przez niektóre osoby, o wcześniejszym spłaceniu zadłużenia podawanego przez banki, nie wynikały z nakazu prawa; podejmowane były przy stanie, który był przez spłacających zaakceptowany.

Sytuacja ta nie może być zarzutem nierównego traktowania członków spółdzielni. Nie można przypisywać uprzywilejowanej pozycji tym, którzy wykazując naruszenie prawa, nie godzą się z ponoszeniem jego skutków.

Podobne stanowisko wyraził Trybunał Konstytucyjny uzasadniając wyrok z dnia 5 września 2006r. Sygn akt K 51/05* stwierdzając, że odstępstwo od zasady równości wyrażonej w art.32 Konstytucji jest możliwe, jeżeli kryterium różnicowania pozostaje w racjonalnym związku z celem i treścią danej regulacji oraz ; waga interesu, któremu zróżnicowanie ma służyć pozostaje w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone.

Państwo nie może przenosić na jedną grupę społeczną odpowiedzialności za koszty restrukturyzacji – w tym wypadku restrukturyzacji sektora bankowego.

Uchwalenie znowelizowanej ustawy nie powinno mieć negatywnych skutków dla budżetu państwa, ponieważ zgodnie z art.1 ustawy z dnia 30 listopada 1995r. sprawę tę reguluje ustawa budżetowa. Biorąc pod uwagę przedstawiony powyżej stan faktyczny i prawny, nie sposób jest określić zgodny z prawem stan zadłużenia. Odmienne potraktowanie mogłoby się spotkać z zarzutem sankcjonowania nieuzasadnionego wzbogacenia komercyjnych banków.

Znowelizowana ustawa poprzez umorzenie „zadłużenia” zwolni budżet państwa od zobowiązań z tytułu przejściowego wykupienia odsetek. Trzeba tu mieć na względzie kwoty, które banki już otrzymały od kredytobiorców i ze środków budżetowych w formie „wykupów i umorzeń”.

Dotychczasowe rozliczenia z tych tytułów następowały na podstawie ustawowej dyspozycji do zawarcia umów trójstronnych między bankami, Ministerstwem Finansów i ministerstwem właściwym do spraw budownictwa. Kredytobiorcy nie byli i nie są stroną tych umów.

Ocena i zmiana stanu prawnego należy do ustawodawcy, co potwierdza Trybunał Konstytucyjny „*Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie przypominał, że ustawodawca jest uprawniony do stanowienia prawa zgodnie z przyjmowanymi przez siebie celami politycznymi i gospodarczymi. Trybunał Konstytucyjny nie jest kompetentny do oceny celowości stanowionych regulacji prawnych i może interweniować tylko w przypadku oczywistego naruszenia norm konstytucyjnych*” (wyrok TK z dnia 7 czerwca 2001r., sygn. K. 20/00).

Biorąc pod uwagę powyższe projektowana zmiana przepisów nie powinna powodować kierowanych przez banki roszczeń do kredytobiorców i budżetu państwa.

Projekt ustawy przywróci zaufanie objętych nią obywateli do Państwa ; zgodny jest z właściwie pojętym interesem Państwa.

Materia projektu ustawy nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

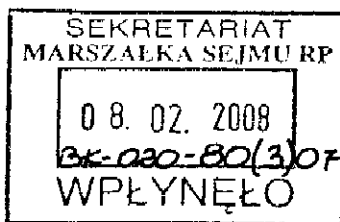

Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość”

Warszawa, dnia 8 lutego 2008 roku

Gabriela Masłowska
Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z pismem zobowiązującym mnie do określenia skutków finansowych dla budżetu państwa, jakie pociągnie za sobą nowelizacja ustawy z dnia 30 listopada 1995r. *o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzieleniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych* – uprzejmie informuję, że **uchwalenie ustawy nie obciąża dodatkowo budżetu państwa.**

Projekt nowelizacji ustawy został złożony na ręce Pana Marszałka dnia 6 grudnia 2007r. wraz z uzasadnieniem.

Zgodnie z Regulaminem Sejmu RP art.34 ust. 5 projekt ustawy powinien wskazać źródła finansowania, jeżeli zmiana ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa – takich projekt ten nie przewiduje, co uzasadniam poniżej.

Pragnę podkreślić, że projekt nowelizacji ustawy nie dotyczy zmiany art.1 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 1995r. o pomocy państwa... zgodnie z którym, środki przyznawane bankom określone są w ustawie budżetowej.

Niewątpliwie nie mniej istotnym, niż źródła finansowania, o których mowa w art.34 ust.5 Regulaminu Sejmu, są określone w art.34 ust. 4 skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne, które nie są odniesione jedynie do budżetu państwa.

Zebrane przeze mnie dane liczbowe odnośnie umorzeń i zadłużenia kredytowego w skali kraju, pochodzą z Ministerstwa Finansów lub ministerstwa właściwego do spraw budownictwa. W obu przypadkach, Ministerstwa podkreślają, że opierają się danych uzyskanych z banku. Tak więc

żadne z wymienionych Ministerstw nie prowadzi weryfikacji danych, które mają bezpośredni wpływ na wydatki ze środków budżetu państwa.

Na temat umorzeń kredytów dokonywanych w okresie rozliczenia kosztów budowy uzyskałam z Ministerstw dane, z których wynika, że zmiana przepisów określona w **art. 1 pkt.1)** nowelizacji ustawy **nie spowoduje dodatkowych wydatków po stronie budżetu państwa**. Stwierdzam to na podstawie informacji zawartej w piśmie Ministra Transportu i Budownictwa znak BM4b-0701-01/2006, z dnia 10 marca 2006r., skierowanym do Marszałka Senatu RP Pana Bogdana Borusewicza. Z pisma wynika, że według danych jakie posiada Ministerstwo, umorzenia kredytów na mocy obowiązującej do 1993 r. ustawy wynosiły ok. 1.174 mln. zł; zaś z pisma Ministerstwa Infrastruktury znak BS-WPG-0701-02/08/71 z dnia 29 stycznia 2008r. skierowanym do Pana Marszałka, wynika że z tytułu przedmiotowych umorzeń Bank PKO BP S.A. otrzymał ze środków budżetu państwa kwotę 1.325 mln. zł. Tak więc informacje oparte na „szczętkowych danych” są nie spójne i trudno przypisać im wiarygodność. Ewentualne rozliczenia między bankiem a budżetem mogą być kontynuowane na podstawie art.1 ust.1 *ustawy o pomocy państwa...*, co nie jest przedmiotem niniejszej nowelizacji. Znamienne jest, że Ministerstwo Finansów i Ministerstwo Budownictwa nie ma danych na ten temat.

W uzasadnieniu projektu ustawy odniesionym do **art. 1 pkt.2** nowelizacji, popartym wyrokami Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego – przywołanym przez nas w uzasadnieniu do projektu ustawy - wykazano istotne zastrzeżenia do podawanej przez bank kwoty i sposobu wyliczenia zadłużenia kredytowego, które nie ma odzwierciedlenia w przepisach normatywnych lub postanowieniach umów kredytowych. Pozwala to na jednoznaczne stwierdzenie, że nie istnieje wiarygodnie określone zobowiązanie kredytobiorców, a zatem zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, zobowiązanie takie jest nienależne.

Pragnę podkreślić, że Ministerstwo Finansów ani Ministerstwo Budownictwa nie zna podstawowych informacji dotyczących przedmiotowych kredytów. Nie ma rozliczenia - nie znana jest kwota kapitału początkowego ani suma spłat kredytobiorców; nie znana jest też wartość umorzeń. Kwoty przekazywane bankowi ze środków budżetowych opierają się jedynie na danych pochodzących z komercyjnego banku.

W tym stanie nie można stwierdzić, czy w ogóle jakiegokolwiek środki powinny być bankowi jeszcze przekazane ze środków budżetu państwa. Odpowiedź twierdząca powinna być poparta dokładnym, wynikającym z przepisów rozliczeniem udzielonych w przeszłości spółdzielniom mieszkaniowym kredytów na budownictwa mieszkaniowe, co wykracza poza uregulowania objęte ustawą z dnia 30 listopada 1995r. *o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych ...* i jak sądzę jest niemożliwe ze

względu na upływ czasu, sposób prowadzenia rozliczenia i brak dokumentów księgowych w banku, obejmujących okres do 1995r.

Pragnę Pana Marszałka poinformować o rosnącej wśród społeczności spółdzielców świadomości i wzburzeniu, opisanym w uzasadnieniu ustawy problemem. Utrzymywanie się tego stanu pogłębi utratę zaufania obywateli do organów państwa i może spowodować roszczenia o zwrot niesłusznie egzekwowanych należności, w tym od Skarbu Państwa.

Reasumując, niezwłoczna zmiana obowiązujących przepisów w sposób zaproponowany w projekcie ustawy jest właściwym rozwiązaniem, również ze względu na właściwie pojęty interes budżetu państwa.

W załączniku przesyłam Również Panu Marszałkowi opinie sporządzone przez organizacje spółdzielców odnoszące się do w/w sprawy.

Gabriela Masłowska

Poseł na Sejm RP

Lublin, 05.02.2008r.

OPINIA

do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Stowarzyszenie nasze w imieniu zwracających się do nas licznych członków spółdzielni mieszkaniowych popiera niniejszy projekt.

Zmiany te są konieczne, gdyż odsetki na rzecz budżetu od zaciągniętych kredytów 1990 – 1992r. urosły do niebotycznych kwot. Mimo, że część członków dokonała wcześniejszej spłaty kredytu i odsetek, wnosząc dodatkowo jednorazowe spłaty, to nie są oni w stanie spłacić obciążającego ich nadal zobowiązania na rzecz budżetu, ograniczonego do 30 % tego zobowiązania.

W większości przypadków członkowie Ci są emerytami lub rencistami i świadczenia ich kształtują się w wys. 600 – 800 zł w skali miesiąca.

Często są to już samotne osoby utrzymujące się wyłącznie z własnej emerytury lub renty.

Zasady pomocy Państwa na rzecz członków spółdzielni mieszkaniowej uregulowane powyższą ustawą z 30.11.1995r. (z późn. zm.) to kuriozalna pomoc Państwa. Potwierdza to fakt, że po wniesieniu przez członka pełnego kosztu budowy lokalu w formie zaliczkowej wpłaty wkładu i spłaconego kredytu z odsetkami członkowie Ci nie są i nie mogą pozostać właścicielami tych mieszkań. W związku z powyższym niezbędne jest umorzenie obciążeń członków z tytułu odsetek na rzecz budżetu.

Nie uzasadnione jest jednak uwarunkowanie umorzenia od systematycznej spłaty kredytu przez członka co najmniej przez okres 20 lat, przy czym przerwa w spłacie kredytu nie może być dłuższa od czterech kwartałów. Wynika to z tego, że część spółdzielni nie prowadziła na bieżąco ewidencji przewidzianej art. 10 ust. 1 ustawy i ewentualnie występujące dłuższe okresy przerw w spłacie kredytu mogą być niezawinione przez członków. Ponadto część członków w latach 1992 – 1994 lub następnych dokonała jednorazowej spłaty części kredytu pozostałego do spłaty, ze względu na szokowy wzrost odsetek.

W związku z powyższym należy do projektu zmian wprowadzić że w przypadku systematycznego spłacania przez członka kredytu przez 10 lat lub wcześniejszego, spłacenia tego kredytu przez wniesienie jednorazowo jego spłaty bank umarza w ciężar budżetu Państwa pozostałe zadłużenie z tytułu skapitalizowanych odsetek, oraz z tytułu przejściowego wykupu odsetek od kredytu (art. 10a).

Sekretarz Stowarzyszenia
Jan Jachim

Jan Jachim

Przewodniczący Stowarzyszenia
Jadwiga Słotwińska

Jadwiga Słotwińska

KRAJOWY ZWIĄZEK LOKATORÓW i SPÓŁDZIELCÓW

ZARZĄD GŁÓWNY 62-510 KONIN ul. Margaretkowa 1/25

tel 0603 845 087 strona intern. - www.kzlis.konin.lm.pl

NIP 665-23-31-128

REGON-310313383-00020

e-mail kzlis@konin.lm.pl

WPIS REJESTROWY - KRS 0000015122

KRAJOWY ZWIĄZEK
LOKATORÓW i SPÓŁDZIELCÓW

Zarząd Główny

62-510 Konin,

tel./fax - 245 64 90 RST 564

REGON 310313383 NIP 665-23-31-128

Konin, dnia 12 stycznia 2008 r.

Pani Poseł
Gabriela Masłowska

W związku z prośbą, z którą zwróciła się do nas grupa posłów, w sprawie zmian ustawy „O pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych .....” uprzejmie informujemy, iż przeprowadziliśmy dokładne rozpoznanie sytuacji w jakiej znaleźli się liczni spółdzielcy zamieszkujący w zasobach spółdzielni mieszkaniowych objętych działalnością naszych oddziałów terenowych w Koninie, Turku, Kole, Słupcy, Gnieźnie, Poznaniu, Koziegłowach k/ Poznania, Krotoszynie, Ostrowie Wlkp, Kaliszu, Jarocinie, Śremie, Środzie Wlkp, Wągrowcu, Swarzędzu, Gorzowie, Wlkp. Szczecinie, Koszalinie, Międzyrzeczu, Skwierzynie, Legnicy, Lubiniu, Głogowie, Wałbrzychu, Wrocławiu, Opolu, Kłodzku, Siemianowicach ŚL, Jastrzębiu Zdrój, Zawierciu, Bytomiu, Katowicach, Mysłowicach, Toruniu, Sulechowie, Sulęcinie, Warszawie, Krakowie, Makowie Maz., Chełmie, Lublinie, Puławach, Białymstoku, Gdańsku, Gdyni, Chojnicach, Bydgoszczy, Grudziądzu, Inowrocławiu, Włocławku, Rzeszowie, Ostrowcu Św, Radomiu, Kielcach, Stargardzie Szczecińskim, Jaworze ŚL, Piasecznie, Bełchatowie, Piotrkowie Tryb, Bielsku Białej, Rawie Maz, Grodzisku Maz., Legionowie, Łodzi, Pabianicach, Łęborku i Rumii, Pile, Olsztynie, Hławie, Elblągu.

We wszystkich tych spółdzielniach jest olbrzymi niepokój i niezadowolenie z trudnej sytuacji, w której nie z własnej winy znaleźli się członkowie. Rosnąca z roku na rok rata miesięcznej spłaty /tzw. normatywu/ przekroczyła dwukrotnie wysokość, którą spłacano w roku 2000. Od czterech rat spółdzielcy są pozbawieni odpisu kwoty spłaty rat od podatku.

Członkowie spółdzielni spłacają raty kredytu od 1990 r., zaś od 1998 r. spłacają raty na zasadzie tzw. normatywu, podniesionej wówczas o około 250-300%.

Spółdzielcy spłacili już koszty budowy i zobowiązani są do spłacania olbrzymich odsetek przekraczających często kwoty 100 tys. zł. Wielu spółdzielców nie stać na płacenie dość dużych kwot rat kredytu. Wyczerpała się już możliwość zawieszania spłaty. Z tego powodu zalegają w spłacie kredytu płacąc wyłącznie czynsz. Wśród spłacających rośnie świadomość, że naliczanie odsetek nie ma oparcia w przepisach i treści zawartych przez spółdzielnie umowach kredytowych.

Uważamy, że jest czas najwyższy by Państwo Polskie umożliwiło tym rodzinom normalną pozbawioną tego problemu egzystencję. Nie wiadomo dlaczego po raz kolejny ci spółdzielcy zostali odsunięci od uwłaszczenia, które ustawodawca skierował do spółdzielców 14 czerwca 2007 r. Rozwiązanie problemu spłaty, tak jak proponował projekt zmian w ustawie poprzedniego Parlamentu -druk nr 602, umożliwiłoby skorzystanie z dobrodziejstwa ustawy uwłaszczeniowej.

Kwestia wysokości nominału wynikająca z ustawy uwłaszczeniowej z dnia 14 czerwca 2007 dyskryminuje tę grupę spółdzielców. Dlatego wnosimy o skuteczne obniżenie górnego progu tej kwoty.

Uprzejmie prosimy o wzięcie pod uwagę naszej opinii.

Prezes KZLIS Andrzej Krzyżaniński
Prezes Zarządu Głównego
Krajowego Związku
Lokatorów i Spółdzielców
Andrzej Krzyżaniński

Warszawa, 31 stycznia 2008 r.

GP-NZ-KC-072-2/08/ 215 /2008

Pan**Lech Czapla****Zastępca Szefa****Kancelarii Sejmu***Szanowny Panie Ministrze,*

W odpowiedzi na pismo znak PS-11/08 z dnia 9 stycznia br., przedstawiam opinię Narodowego Banku Polskiego do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

Proponowane brzmienie art.10a projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wpłaconych premii gwarancyjnych (art.1 pkt 2 projektu) budzi następujące wątpliwości:

- 1) Nowe brzmienie przewiduje skrócenie z 20 lat do 10 lat okresu spłaty zadłużenia, jako przesłanki umorzenia.
- 2) Umorzenie, o którym mowa w omawianym artykule, literalnie odczytując projekt, ma dotyczyć nie zadłużenia z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz z tytułu przejściowego wykupu odsetek od kredytu (jak to przewidziane jest dotychczas), ale „pozostałego zadłużenia”, czyli kapitału i odsetek. W konsekwencji spowoduje to umorzenie zobowiązań spółdzielczych wobec budżetu państwa na sumę około 8 miliardów złotych oraz wobec banku PKO BP na sumę około 2,3 miliardów złotych¹. Podstawowym kosztem kasowym związanym z ustawą będzie konieczność pokrycia ww. należności

¹ Źródło: Departament Rynku Mieszkaniowego Banku PKO BP.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

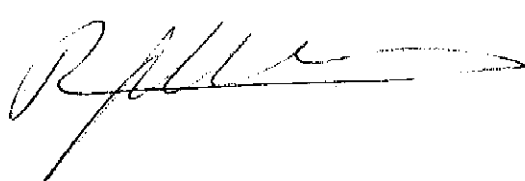
L.dz. ....

Data wpływu 31.01.2008

wobec PKO BP z tytułu roszczeń cywilnoprawnych banku wobec budżetu państwa oraz gwarancji udzielonych przez budżet państwa na te należności. Dodatkowym kosztem będzie utrata przez budżet wpływów w 2008 r. i latach następnych z tytułu spłat kredytobiorców spłacających część zadłużenia przejętego przez budżet (tzw. wykup odsetek). W 2007 r. kwota ta nie przekroczyła wprawdzie 3 mln złotych, ale była dodatnia i będzie ulegać szybkiemu wzrostowi w latach następnych (wraz ze zmieniającą się proporcją pomiędzy zadłużeniem wobec PKO BP i budżetu oraz rosnącymi dochodami ludności). Powstają też wątpliwości, co do zgodności projektowanych rozwiązań z zasadami sprawiedliwości społecznej i konstytucyjną zasadą równego traktowania obywateli. Projekt w taki sam sposób traktuje bowiem kredytobiorców spłacających kredyty według formuły normatywnej, jak też tzw. formuły procentowej oraz osoby, które spłacały kredyty w całym okresie regularnie, jak również te, które korzystały z tzw. zawieszenia spłat.

- 3) Projekt wprowadza nowe parametry w postaci „1% aktualnej w danym roku wartości mieszkania zajmowanego na warunkach spółdzielczego lokatorskiego prawa” lub „2% aktualnej wartości w danym roku mieszkania zajmowanego na warunkach spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu”. Rozważenia wymaga, czy parametry te są określone wystarczająco, powstają bowiem pytania, na jaki dzień ma być określona ta „aktualna wartość”, przez kogo i według jakiej metody wyceny.
- 4) Projektowany art.10a oznacza poważne zmiany w stosunku do dotychczasowych regulacji przewidzianych w obowiązującym art.10a. Powstaje zatem potrzeba opracowania przepisów przejściowych dotyczących wniosków i rozliczeń z tytułu umorzeń, będących w trakcie rozpatrywania zgodnie z dotychczasowym art.10a i przepisami wprowadzonymi na podstawie art.10b.

Z powieleniem

KRAJOWA RADA SPÓŁDZIELCZA

NACZELNY ORGAN SAMORZĄDU SPÓŁDZIELCZEGO

00-013 Warszawa, ul. Jasna 1, Skrytka pocztowa 16
e-mail: krs@krs.com.pl, http://www.krs.com.pl

tel. +48 22/596-43-00, +48 22/596-45-00
tel./fax +48/827-43-21

Warszawa, dn. 22.01.2008r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

W nawiązaniu do przekazanego przy piśmie z dnia 9 stycznia 2008 r. PS-11/08 poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 roku o pomocy państwa w sprawie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłacanych premii gwarancyjnych przedstawiamy następującą opinię.

Projekt ustawy jest kontynuacją realizacji populistycznych haseł powszechnego rozdawnictwa praw majątkowych w sektorze mieszkaniowym, zapoczątkowaną uchwaloną 14 czerwca 2007 roku nowelizacją ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

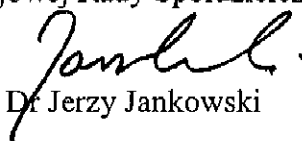
Niezależnie od przedstawionej generalnej uwagi pragniemy zwrócić uwagę, iż proponowane uprzywilejowane zasady spłaty kredytu mają objąć niewielką grupę około 100 tys. członków spółdzielni spłacających jeszcze kredyt na warunkach określonych ustawą z dnia 30 listopada 1995 roku.

Podczas gdy 200 tys. członków, ogromnym wysiłkiem finansowym spłaciła te kredyty bez możliwości skorzystania z takiego uprzywilejowania.

Jednocześnie zwracamy uwagę, iż nie jest prawdziwe twierdzenie zawarte w uzasadnieniu do ustawy, cyt. „projekt nie przewiduje skutków finansowych dla budżetu państwa”.

Zarówno decyzja o umorzeniu zadłużeń kredytowo-odsetkowych po 10 latach spłaty (a nie jak dotychczas po 20 latach) jak i ograniczenie do 1,5-krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę i ograniczenia żądania zwrotu przez członków przyznanego im umorzenia kredytu na pokrycie kosztów budowy mieszkania (umorzenie dotyczyło 40% kosztów budowy mieszkania) wywoła negatywne skutki dla budżetu państwa.

Przewodniczący
Zgromadzenia Ogólnego
Krajowej Rady Spółdzielczej

Dr Jerzy Jankowski

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz. ....

Data wpływu 21.01.2008

Warszawa, dnia 23 stycznia 2008 r.

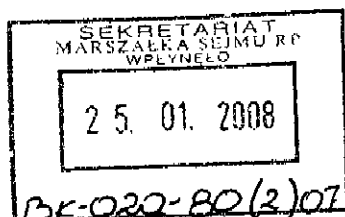
MINISTERSTWO INFRASTRUKTURY

Piotr Styczeń

Sekretarz Stanu

Nr MLb-2a-070-2/08

Na nr DSPA-4406-12(2)/08

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu

Piotr Styczeń

W odpowiedzi na pismo z dnia 11 stycznia 2008 r. z prośbą o opinię do projektu *ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych*, uprzejmie przekazuję poniższe informacje.

Uwagi do projektu

1. Propozycja zawarta w **art. 1 pkt 1 projektu** dotyczy zmiany art. 10 ust. 1 pkt 3 i 5 obecnie obowiązującej *ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych*, który reguluje finansowe warunki przekształceń własnościowych spółdzielczych lokatorskich praw do lokali dokonywanych po spłacie zadłużenia z tytułu kredytu. Aktualnie ww. przekształcenia realizowane są za zwrotem nominalnej kwoty umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy i są zbieżne z warunkami przekształceń określonymi w *ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116, z późn. zm.)*, w związku z czym brak jest uzasadnienia dla uprzywilejowania członków spółdzielni dokonujących przekształceń na podstawie ww. ustawy o pomocy państwa.

Z tytułu zwrotów nominalnych kwot umorzenia kredytu przy dokonywaniu przekształceń w oparciu o ww. ustawę o pomocy państwa, budżet państwa uzyskuje corocznie dochody, które w 2007 roku wyniosły ponad 34 mln zł i dotyczą 6.861 lokali przy średnim zwrocie przypadającym na jeden lokal wynoszącym 5.135,15 zł.

Projektowana zmiana zmniejszenia nominalnej kwoty umorzenia kredytu do wysokości 1,5 minimalnego wynagrodzenia za pracę czyli do wysokości 1.689 zł, spowoduje znaczne zmniejszenie wpływów do budżetu, które szacować można na kwotę ponad 20 mln zł rocznie.

2. Propozycja zawarta w **art. 1 pkt 2 projektu** ustawy jest zbieżna z projektem zmiany ww. ustawy zgłoszonym przez Senatora Adama Bieleę, zawartym w *projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw dotyczących przekształceń własnościowych nieruchomości* (druk sejmowy nr 602 Sejmu poprzedniej kadencji), wobec którego Rząd RP przedstawił swą opinię w Stanowisku Rządu z dnia 25 sierpnia 2006 roku.

Proponowana zmiana dotyczy art. 10a obecnie obowiązującej ustawy o pomocy państwa, który reguluje kwestie stosowanej od 1990 r. pomocy państwa w spłacie zadłużenia z tytułu długoterminowych (najczęściej 40 i 60-letnich) kredytów mieszkaniowych tzw. starego portfela, w tym przede wszystkim zaciągniętych w banku Powszechna Kasa Oszczędności przez spółdzielnie mieszkaniowe, do dnia 31 maja 1992 r.

Dotychczasowa realizacja art. 10a ustawy zapewnia sukcesywne, w latach 2018 – 2026, finalizowanie ww. pomocy państwa wobec kredytobiorców, którzy nie ze swojej winy zostali obarczeni poważnymi skutkami reform ustrojowych i gospodarczych z przełomu lat 80. i 90. ubiegłego stulecia, a którzy niejednokrotnie dużym wysiłkiem finansowym regularnie spłacają swoje zobowiązania. Przepis ten stanowi bowiem podstawę umarzania, w ciężar budżetu państwa, zadłużenia z tytułu skapitalizowanych odsetek i z tytułu przejściowego wykupienia odsetek, pozostałego na koniec 20-letniego okresu (liczonego począwszy od dnia 1 stycznia 1998 r., lub od każdego następującego po tej dacie kwartału, nie później jednak niż od dnia 1 stycznia 2006 r.) systematycznej i terminowej spłaty kredytu według tzw. normatywu.

Według danych zawartych w rozliczeniach PKO BP SA, na koniec III kwartału 2007 r. zadłużeniem z tytułu ww. kredytów obciążonych było 113.260 lokali mieszkalnych, na łączną kwotę 9.595.742 tys. zł, w tym:

- 1) 738.370 tys. zł zadłużenie z tytułu kredytu,
- 2) 1.508.681 tys. zł zadłużenie z tytułu skapitalizowanych odsetek od kredytu,
- 3) 7.348.691 tys. zł zadłużenie z tytułu przejściowego wykupienia odsetek.

Inicjatywa poselska nowelizacji powyższej ustawy ma na celu przede wszystkim przyspieszenie – o 10 lat - terminów, po upływie których budżet państwa będzie obowiązany zrealizować ww. zobowiązania finansowe wobec kredytobiorców regularnie spłacających zadłużenie kredytowe, a także tych kredytobiorców, którzy dokonują spłat w wysokości 1% (2%) aktualnej wartości lokalu mieszkalnego rocznie, która to formuła spłaty z dniem 1 stycznia 1996 r. została obligatoryjnie zastąpiona formułą tzw. ilorazu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ww. ustawy o pomocy państwa.

Należy wyjaśnić, iż spłata kredytu w wysokości 1% (2%) aktualnej wartości mieszkań rocznie była określona w umowach kredytowych zawartych na podstawie *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytu bankowego na cele mieszkaniowe (Dz. U. z 1989 r. Nr 1, poz.1)*. Zakładając 3-letni okres realizacji inwestycji, rozliczenia kredytu bankowego i przeniesienia go do długoterminowej spłaty, najwcześniej od 1991 roku mogły być wnoszone spłaty według tej formuły.

A zatem zgodnie z obowiązującym prawem kredytobiorcy mogli spłacać kredyt w ww. wysokości maksymalnie przez okres 5 lat (tj. od 1991 do 1995 r.), a nie przez 10 lat. Nie można bowiem uznać za zgodne z prawem spłaty 1% (2%) wnoszone przez niektórych kredytobiorców po dniu 1 stycznia 1996 r. tj. obowiązywania ustawy o pomocy państwa.

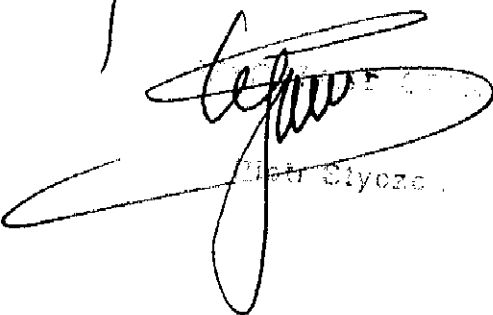
Skutki finansowe proponowanej zmiany ustawy, tj. wcześniejszej realizacji ww. zobowiązań obciążą budżet państwa w latach 2008 – 2016. Szacuje się, że najwyższy wymiar zobowiązań dotyczyłby roku 2008, bowiem Ministerstwo Infrastruktury przewiduje, iż w tym roku umorzeniu podlegałoby około 85 - 90 % kwoty zadłużenia pozostałego na koniec 2007 r. Szacuje się, że już w 2008 r. niezbędne byłoby wydatkowanie środków budżetowych w łącznej kwocie ok. 1.830.000 – 1.940.000 tys. zł na sfinansowanie należności banków wynikające z umorzeń zadłużenia z tytułu kredytu (570.000 – 610.000 tys. zł) i skapitalizowanych odsetek (1.260.000 – 1.330.000 tys. zł).

Umorzenie zadłużenia z tytułu przejściowego wykupienia odsetek w kwocie 6.000.000 – 6.300.000 tys. zł nie wymagałoby natomiast wydatkowania środków budżetowych.

Jednocześnie w efekcie powyższych umorzeń zadłużenia nastąpiłoby wcześniejsze, bo już od 2008 r., bardzo znaczące ograniczenie, wręcz likwidacja, ponoszonych corocznie wydatków z budżetu państwa na przejściowy wykup odsetek (wykonanie 2007 r. wynosi 130,6 mln. zł) oraz odpowiednio zmniejszenie, wręcz likwidacja, corocznych wpływów do budżetu państwa pochodzących ze splat tego zadłużenia (wykonanie za 2007 r. wynosi 133,7 mln. zł).

Podsumowując Minister Infrastruktury, nie widzi możliwości wprowadzenia w ww. ustawie o pomocy państwa przywilejów dla członków spółdzielni dokonujących na jej podstawie przekształceń posiadanych lokatorskich praw do lokali. Ponadto aktualnie nie dostrzega w budżecie państwa możliwości finansowania, począwszy już od 2008 r., proponowanych w projekcie zmian.

2 powodzenia

Piotr Cichoż

Do wiadomości:

Pan Sławomir Nowak

Sekretarz Stanu

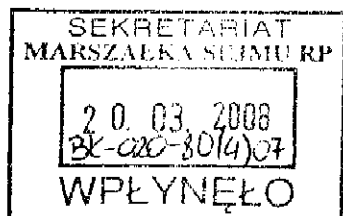
Szef Gabinetu Politycznego Prezesa Rady Ministrów

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

DDO – 500 – 2 (2) / 2008 / AR

Warszawa, dn. 19 marca 2008 r.

**Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku

W związku z pismem z dnia 9 stycznia 2008 r. (PS-8/08) zawierającym wniosek o wydanie opinii o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych z *acquis communautaire*, uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym została wydana opinia Nr 5 /2008/P/AR, którą przekazuję w załączeniu.

*Przepraszam
Marek Niechciał*

Załącznik 1.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

DDO – 500 – 2 (2) / 2008 / AR

Warszawa, dn. 19 marca 2008 r.

Opinia Nr 5 / 2007 / P / AR

do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (zwanego dalej projektem).

W związku z pismem Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. (PS-8/08), zawierającym wniosek o wydanie opinii do projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o pomocy publicznej”, stwierdzam co następuje.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w Traktacie, jest nie do pogodzenia z regułami wspólnego rynku – w zakresie, w jakim narusza wymianę między Państwami Członkowskimi – wszelka pomoc udzielana przez Państwo lub ze źródeł państwowych, bez względu na formę, która przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych gałęzi produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem.

Oznacza to, iż wsparcie dla przedsiębiorcy (podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą) podlega przepisom o pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące przesłanki:

1. udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
2. przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
3. ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
4. grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Zgodnie z przepisami zmienianej na mocy przedłożonego do zaopiniowania projektu ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych (...), zadłużenie z tytułu przejściowego wykupienia ze środków budżetu państwa odsetek od kredytów mieszkaniowych ulega umorzeniu na wniosek kredytobiorcy w części odpowiadającej:

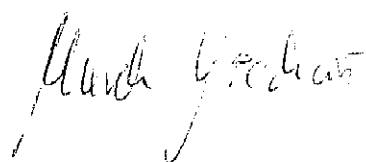
- nadwyżce przypadającego na dany lokal zadłużenia z tytułu kredytu i skapitalizowanych odsetek oraz z tytułu przejściowego wykupienia odsetek od kredytu ponad wartość lokalu, powiększonej o nominalną kwotę umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kredytu – w wypadku przekształcenia spółdzielczego prawa do lokalu z lokatorskiego na własnościowe albo przeniesienia przez spółdzielnię na rzecz jej członka prawa własności lokalu mieszkalnego, pod warunkiem ograniczenia przez spółdzielnię żądania uzupełnienia wkładu budowlanego do przypadających na dany lokal: kwoty kredytu wraz ze skapitalizowanymi odsetkami, kwoty zadłużenia z tytułu przejściowego wykupienia odsetek od kredytu w części niepodlegającej umorzeniu oraz nominalnej kwoty umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy, która podlega zwrotowi do budżetu państwa,
- równowartości 70% zadłużenia po spłacie całości kredytu wraz ze skapitalizowanymi odsetkami oraz zadłużenia z tytułu przejściowego wykupienia odsetek od kredytu w części niepodlegającej umorzeniu, z tym że w przypadku spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu członkowi spółdzielni przysługuje roszczenie o przekształcenie spółdzielczego prawa do lokalu z lokatorskiego na własnościowe albo przeniesienie przez spółdzielnię na jego rzecz prawa własności lokalu mieszkalnego z ograniczeniem przez spółdzielnię żądania uzupełnienia wkładu budowlanego do przypadającej na dany lokal nominalnej kwoty umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy, która podlega zwrotowi do budżetu państwa.

Ponadto, zadłużenie z tytułu skapitalizowanych odsetek i przejściowego wykupu odsetek ulega umorzeniu w ciężar budżetu państwa w odniesieniu do wskazanych w ustawie kredytobiorców, którzy przez 20 lat dokonywali systematycznej i terminowej spłaty kredytu.

Pierwsza ze zmian przewidzianych w projekcie dotyczy ograniczenia ww. nominalnej kwoty umorzenia kredytu dokonanego przy ostatecznym rozliczeniu kosztów budowy do wysokości 1,5 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Natomiast druga zmiana polega na skróceniu z 20 do 10 lat okresu spłaty kredytu mieszkaniowego, po upływie którego następuje umorzenie w ciężar budżetu państwa pozostałego zadłużenia, a także na wskazaniu minimalnej wysokości spłaty kredytu w wymiarze rocznym.

W kontekście przesłanek wskazanych w art. 87 ust. 1 TWE należy zauważyć, iż wsparcie, o którym mowa w przedłożonym do zaopiniowania projekcie, polega na ułatwieniu spłaty kredytów mieszkaniowych osobom zajmującym lokale obciążone kredytem zaciągniętym przez spółdzielnię mieszkaniową. Zgodnie z art. 4 ust. 4 zmienianej ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych (...), umorzenie części zadłużenia kredytobiorców z tytułu przejściowego wykupienia odsetek od kredytów zaciągniętych przez spółdzielnię mieszkaniową jest możliwe pod warunkiem, że spółdzielnia prowadzi analityczną ewidencję zadłużenia z tytułu kredytu wraz z odsetkami, z podziałem na lokale zajmowane przez poszczególnych członków spółdzielni lub osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Przedmiotowe wsparcie nie wiąże się zatem – co do zasady – z przysporzeniem korzyści na rzecz przedsiębiorców (spółdzielni), które mogłoby zakłócić konkurencję na wspólnym rynku.

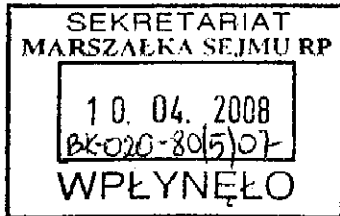
Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż przedmiotowy projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych (...) **nie przewiduje udzielania pomocy publicznej** w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE. Nie stanowi on zatem programu pomocowego i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 88 ust. 3 TWE.

POSEŁ NA SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
GABRIELA MASŁOWSKA

Warszawa, 08.04.2008r.

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu RP

Panie Marszałku,

Pragnę przedstawić moje stanowisko do opinii do projektu Ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, naliczania premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłacania premii gwarancyjnych przekazanych przez Krajową Radę Spółdzielczą, Narodowy Bank Polski oraz Ministra Infrastruktury, które według mnie są dyskusyjne. Mam nadzieję, że ustosunkowanie się przeze mnie, jako przedstawiciela grupy Posłów wnioskodawców, do poruszanych w opiniach kwestii przyspieszy proces legislacji ustawy, tak bardzo pożądanej ze względów społecznych.

Gabriela Masłowska
Poseł na Sejm RP

Do wiadomości
Pan Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Pan Sławomir Skrzypek
Prezes Narodowego Banku Polskiego

Pan Sławomir Nowak
Sekretarz Stanu
Szef Gabinetu Politycznego Prezesa Rady Ministrów

Nawiązując do opinii **Krajowej Rady Spółdzielczej** z dnia 22.01.2008r. o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, przedstawiam następujące stanowisko .

Zgodnie z Prawem spółdzielczym:

- Krajowa Rada Spółdzielcza jest naczelnym organem samorządu spółdzielczego i do zadań

Rady należy reprezentowanie polskiego ruchu spółdzielczego w kraju i za granicą;

- spółdzielnia mieszkaniowa jest , dobrowolnym zrzeszeniem nieograniczonej liczby osób ;

- majątek spółdzielni jest prywatną własnością jej członków.

Przedmiotowy projekt nowelizacji ustawy nie zawiera przepisów dotyczących przekształceń własnościowych, stąd pozbawiona jest podstaw formalnych i merytorycznych *generalna uwaga* KRS, jakoby projekt ustawy był „...kontynuacją realizacji populistycznych haseł powszechnego rozdawnictwa praw majątkowych w sektorze mieszkaniowym...”. Przekształcenia własnościowe dokonujące się w spółdzielczości mieszkaniowej nie są sugerowanym przez Radę wywłaszczeniem (rozdawnictwem) tj. „... wyzuciem z własności...” co jednoznacznie wyjaśnił Trybunał Konstytucyjny m in. w wyroku K.5/01 z dnia 29 maja 2001r, który powinien być Krajowej Radzie Spółdzielczej znany.

„Uprzywilejowanie”- zdaniem Rady około 100 tys. członków spółdzielni, nie ma uzasadnienia w ustawie zasadniczej, również w świetle wyroków Trybunału Konstytucyjnego (np. z dnia 29 maja 2001, K.5/01; z dnia 5 września 2006r. K 51/05), ponieważ proponowana zmiana przepisów nie spowoduje dyskryminacji – pogorszenia jakichkolwiek praw pozostałych członków, oraz jest adekwatna do wagi interesów które reguluje.

Podjęte , jak podaje Rada, decyzje 200 tys. członków o spłacie kredytów, były suwerennymi decyzjami odpowiadającymi możliwościom finansowym spłacających przy założeniu znajomości sposobu określenia spłaconego zadłużenia kredytowego.

W uzasadnieniu projektu ustawy szeroko omówione są praktyki banku nie mające uzasadnienia w przepisach prawnych i dokonywane bez ważnych czynności prawnych, które spowodowały nieuzasadniony wzrost zadłużenia (wyroki Sądu Najwyższego)- czemu KRS nie może zaprzeczyć i nie zaprzecza. Dotychczasowy udział budżetu państwa w spłacie przedmiotowych kredytów

mieszkaniowych , spowodował już wydatki rządu kilkunastu miliardów złotych i powoduje dalsze obciążenia.

Rozliczenia następują na podstawie kwot podawanych przez bank, nie weryfikowanych przez żadne organy państwa , bez rozliczenia odniesionego do kapitału początkowego.

Z tego przede wszystkim powodu projekt ustawy nie może przewidywać określonych skutków finansowych dla budżetu państwa – byłoby to jednoznaczne z sankcjonowaniem kwestionowanego zadłużenia i uznaniem nienależnego zysku banku.

Ten sam problem dotyczy kwoty umorzeń kredytów (art.1 zmiana 1.), dokonanych przy rozliczeniu inwestycji. Jak wynika z informacji - Minister Finansów i Minister Infrastruktury nie znają kwoty umorzeń, jaka pozostała do spłacenia.

Ponadto ograniczenie nominalnej kwoty umorzenia do wartości 1,5 wartości minimalnego wynagrodzenia za pracę zadośćuczyni pewnej grupie członków spółdzielni, której przyszło kontynuować budowę mieszkań w czasie hiperinflacji, do czego nie byli przygotowani i na co nie mieli wpływu.

Konkludując, uzasadniona jest właściwie pojęta troska o budżet państwa, poszanowanie obowiązującego prawa i przewidywanie negatywnych skutków niektórych przepisów (roszczenia kredytobiorców, dalszy wzrost obciążeń budżetu państwa).

Temu naprzeciw wychodzi projektowana zmiana ustawy *o pomocy państwa w spłacie* ....

Proponowane zmiany przepisów nie wykluczają możliwości wzajemnych rozliczeń między budżetem państwa a bankiem na podstawie innych ustaw.

Gabriela Matfusz

Nawiązując do opinii **Ministra Infrastruktury** z dnia znak 23 stycznia 2008r. znak Nr MLb-aa-070-2/08 Na nr DSPA-4406-12(2)/08o poselskim projekcie *ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych*, przedstawiam następujące stanowisko.

Wprowadzenie zmian przepisów objętych art. 10 nie jest, jak interpretuje to Ministerstwo „uprzywilejowaniem „ członków spółdzielni. Wprowadzenie zmian przepisów nie spowoduje dyskryminacji – pogorszenia jakichkolwiek praw pozostałych członków. Kwestie te kilkakrotnie, dobitnie wyjaśnił Trybunał Konstytucyjny (wyrok z dnia 29 maja 2001, K.5/01; z dnia 5 września 2006r. K 51/05). Ponadto wprowadzenie znowelizowanego przepisu art.10 częściowo wyrówna dysproporcje poniesionych przez członków kosztów związanych z budową mieszkań, co potwierdza Ministerstwo w opinii słowami : „...którzy nie ze swojej winy zostali obarczeni poważnymi skutkami reform ustrojowych i gospodarczych z przełomu lat 80 i 90 ubiegłego stulecia ...” (przykłady liczbowe są w uzasadnieniu projektu ustawy). Takie rozwiązanie jest zgodne z wyrażaną w preambule Konstytucji zasadą pomocniczości umacniającą wspólnoty obywateli.

Zastanawiające jest źródło informacji, na których Ministerstwo oparło przewidywane wpływy do budżetu państwa, z tytułu spłat umorzonych kredytów - na kwotę ponad 20 mln zł, w kontekście informacji zawartych w odpowiedzi na interpelację poselską, skierowanej do Pana Bronisława Komorowskiego Marszałka Sejmu – pismo BS-WPG-0701-02/08/71 z dnia 29 stycznia 2008r. W piśmie tym napisano „ ... Ministerstwo Infrastruktury nie dysponuje danymi dotyczącymi środków z budżetu państwa, jakie otrzymał bank PKO BP S.A z tytułu umorzeń kredytów mieszkaniowych dokonywanych przy ostatecznym rozliczeniu inwestycji. W celu uzyskania interesujących Panią Posel informacji Ministerstwo zwróciło się do Ministerstwa Finansów oraz PKO BP S.A .Z uzyskanych informacji wynika iż, posiadają one jedynie szczątkowe dane w tym zakresie, uniemożliwiające udzielenie wyczerpującej odpowiedzi. ”

Istotnie, obecny projekt nowelizacji ustawy jest kontynuacją projektu senackiego, który jednogłośnie został przyjęty przez Komisję Infrastruktury poprzedniej kadencji Sejmu i w dniu 5 września 2007r. wniesiony Drukiem nr 2141 do uchwalenia przez Sejm. Skrócenie kadencji Sejmu uniemożliwiło uchwalenie ustawy.

Nie ma podstaw prawnych twierdzenie Ministerstwa, jakoby spłaty kredytu wg 1% lub 2% nie obowiązywały po dniu 1 stycznia 1996r.

Przeczy temu literalne znaczenie przepisu art.11 ust.1, ustawy o pomocy państwa.... który w swym brzmieniu nie wyklucza spłaty procentowej, lecz nakazuje porównywanie tych wartości (1% lub 2%) i tzw ilorazu - pomijam fakt, że przepis ten jest niekonstytucyjny.

Z przykrością stwierdzam, że Ministerstwo Infrastruktury nie zna, bądź też nie honoruje wyroków Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych odniesionych do spłaty kredytów według formuły 1% lub 2%.

Przepis art.11.ust.1 został uznany za niekonstytucyjny wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 grudnia 1997r. k.22/96.jako działający wstecz i o zbyt krótkim *vacatio legis* naruszył wynikające z zasad konstytucyjnych: pewność prawa, zaufanie obywateli do państwa, nie działanie prawa wstecz. „Orzeczenie o niezgodności ustawy z Konstytucją ma skutek nieodwracalny i ustala po stronie wszystkich organów obowiązek traktowania przepisu jako niekonstytucyjnego. Odrzucenie orzeczenia przez Sejm nie prowadzi do konwalidacji przepisu.” Taki wyrok zapadł w Sądzie Najwyższym dnia 29 kwietnia 2003r. sygn akt V CKN 143/01, w związku z bezprawnym stosowaniem przepisu art.11 ust.1.

Możliwość spłaty kredytu tzw metodą wartościową (1% lub 2%) po wejściu w życie ustawy o pomocy państwa ... została poparta wyrokami Sądu Najwyższego :

Uchwała SN z dnia 3 kwietnia 1998r. ,III CZP 4/98 powołująca się również na wyrok TK z dnia 17.12.1997 r. oraz orzeczenie TK z dnia 2.03.1993 dotyczące ogólnych zasad prawa międzyczasowego; wyrok SN z dnia 17 grudnia 1997r. III CKN 109/97.

Prawomocne wyroki Sądów drugiej instancji :

Wyrok SO w Legnicy z dnia 8 lipca 1999r. ,I Ca 162/99 ; wyrok SO w Łodzi z dnia 21 października 2003. , III Ca 571/03; S A w Łodzi z dnia 28 września 2004r. ,I Aca 771/04; wyrok SO w Częstochowie z dnia 11 września 2007r. ,VI Ca 481/07 i inne.

Ministerstwo Infrastruktury nie podaje źródła, na podstawie którego wyliczyło skutki finansowe proponowanej zmiany ustawy .Z informacji pochodzących z Ministerstwa – pismo BM4b-0701-01/2006 z dnia 10 marca 2006r., skierowane do Pana Bogdana Borusewicza Marszałka Senatu wynika, że nie jest w stanie dokonać wiarygodnego rozliczenia zadłużenia podawanego przez bank, ponieważ nie zna kwoty kapitału początkowego kredytów udzielonych do dnia 31 maja 1992r., nie zna też kwot spłaconych przez kredytobiorców.

Ministerstwo Infrastruktury reprezentujące w rozliczeniach z bankiem Skarb Państwa, pomija leżące u podstaw nowelizacji ustawy i podkreślone w jej uzasadnieniu kwestie prawne, które jednoznacznie wskazują naruszenie przepisów przy naliczaniu zadłużenia, w tym trwającego obecnie obciążania budżetu państwa przejściowym wykupieniem odsetek.

Uchwalenie projektu ustawy, to nie przywilej skierowany do ponad 100 tysięcy rodzin – to konstytucyjny obowiązek Parlamentu.

G. Głuchowski

Nawiązując do opinii **Narodowego Banku Polskiego** GP-NZ-Kc-072-2/08/215/2008 z dnia 31.stycznia 2008r., o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy z dnia 30 listopada 1995r. *o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych*, przedstawiam następujące stanowisko.

Działalność Narodowego Banku Polskiego i jego zadania są określone w Konstytucji, ustawie o Narodowym Banku Polskim i ustawie Prawo bankowe.

Przesłanką umorzenia zadłużenia kredytowego nie jest skrócenie okresu spłaty, lecz wywiązanie się kredytobiorców z ustawowego obowiązku spłacenia kosztów budowy mieszkań; liczne, ujawnione nieprawidłowości mające istotny wpływ na wartość zadłużenia kredytowego, zapoczątkowane w okresie transformacji państwa, związane również ze wzmocnieniem sektora bankowego. Zostało to potwierdzone wyrokami Sądu Najwyższego; stanowiskami Departamentu Prawnego NBP; stanowiskiem Departamentu Prawnego PKO BP S.A.

Kwestie te zostały omówione w uzasadnieniu projektu ustawy.

Istotnym, związanym z głównym obszarem działalności NBP jest obsługa Skarbu Państwa, która ma związek z nowelizowaną ustawą. Nie można jednak przyjąć, że właściwie pojęty interes Skarbu Państwa polega na dostarczeniu jak największych wpływów do budżetu kosztem nieprzestrzegania prawa z oczywistą krzywdą obywateli.

W opinii przywołane są zobowiązania spółdzielni wobec budżetu państwa na sumę około 8 miliardów zł i wobec PKO BP na sumę około 2,3 miliarda złotych z dopiskiem, że źródłem informacji jest PKO BP. Potwierdzony został tym, podnoszony przez posłów fakt, że organy państwa bezkrytycznie przyjmują informacje finansowe podawane przez instytucję o charakterze komercyjnym.

Narodowy Bank Polski podaje wymienione kwoty bez zastrzeżeń, uznając je jako podstawę roszczeń cywilnoprawnych banku wobec budżetu; przesądza powstanie kosztu kasowego, pomijając kwestie faktycznego istnienia zobowiązań.

Wystarczającą, zdaniem NBP, przesłanką za pozostawieniem obecnego stanu prawnego będą rosnące (ponad wydatki) wpływy do budżetu, z tytułu spłat kredytobiorców.

Stanowisko to jest nie do przyjęcia w świetle obowiązującego prawa i zasadami Konstytucji.

W świetle wymienionych na wstępie ustaw, wątpliwe zdają się kompetencje NBP do opiniowania (pkt.2) projektu ustawy pod kątem „...zgodności

projektowanych rozwiązań z zasadami sprawiedliwości społecznej i konstytucyjną zasadą równego traktowania obywateli.”, tym bardziej, że wątpliwości wyrażonych w opinii nie podziela Trybunał Konstytucyjny m in. w orzeczeniach : – K.5/01 z dnia 29 maja 2001r., K 51/05 z dnia 5 września 2006r., K.20/00 z dnia 7 czerwca 2001r.

Ponadto, formuły spłat kredytów wskazanych w opinii są obowiązujące, zostały określone w uprzednio wydanych aktach prawnych i nie są przedmiotem obecnej nowelizacji; to samo dotyczy zawieszenia spłat kredytów.

Z pewnością wynikiem nieporozumienia jest twierdzenie (pkt.3) , że *„Projekt wprowadza nowe parametry w postaci 1% ...”*. Ta formuła spłaty kredytu została wprowadzona Rozporządzeniem Rady Ministrów dnia 30 grudnia 1988r.

Do wykonania przepisów wprowadzonych zmianą art. 10a, w związku z art. 10b wystarczy nieznaczna modyfikacja obowiązujących już wzorów umorzeń zadłużenia.

Gabriela Matyśko